

nerat ut moreretur ne nos in
 moreremur: & ait illi. Redi post
 tanas: n̄ enī sapiſ que dei ſunt
 ē. hominis. Non illū repulit re-
 t post ſatanā & apellaunt ſatanā
 t post ſe ire: ut non eſſet ſata-
 bulando poſt dñm. Iſti aut ſic
 retro: quomodo de quibuſda
 iſ dicit apoſtoluſ. Quēda enī ē
 ſunt retro poſt ſatanā. Vite
 u nambulauer. Iece p̄uſi acor-
 untā pdider: quia forte incor-
 nec fuer. In̄ n̄ credentes & ipſi
 an^{di} ſi: quā uſi diſcipuli dicerent
 retro: non paueri ſ; multi. Hoc for-
 tū ē ad eſolationē: quō aliquando
 it utdicat homo uerū & qd̄ dicit
 it atq; illi q̄ audiunt ſcandalizent
 ecd̄ano. Penitet aut hominē dir-
 d uerū ē. Dicit enī apud ſe homo:
 un ſic dicere: n̄ hoc debui dicere:
 no ē t̄ ḡm dixit & pdidit multos.
 r̄ iſt ad paucos: ſ; non ē turbabat
 ipſe q̄ ab initio nouerat & q̄ credentes
 eſſent & q̄ n̄ credentes. Noſ ſi nob̄ ē
 tinge p̄b̄amur. Solatiū indño inue-
 niam: & tam caute uerba dicamus.
 ut illi q̄ a uſi d̄m inferunt. Illi

etne habes. Tu enī habes etna. immuſſa
 tione corporis & ſanguinis tui. Et noſ cre-
 didim: & cognouim. Non cognouim: & cre-
 didim: ſ; credidim: & cognouim. Credidim:
 enī: ut cognoscere. Nā ſi priuſ cognoscere
 & deinde credere uellē: nec cognoscere
 nec credere ualerē. Qd̄ credidim. Et qd̄
 cognouim. Quia tu eſ xpc filiſ di uiui.
 idē qd̄ ipſi etna tu eſ: & non daſ in
 carne & ſanguine tuo niſi id qd̄ eſ.
 An ḡ dñs. Iſonne ego uoſ duodecim
 elegi: et un ex uob̄ diabolus ē. Iſgo un
 decim elogi diceret. An eligit & diabolus.
 Et in electis ē diabolus. Iſec̄i in laude ſo-
 leme dicit. An electus ē & iſle: de quo nolen-
 te & neſcente magnū aliqd̄ boni fieret.
 Hoc ē p̄p̄iū dī contrariū miquis. Sic enī
 iniqui male utunt bonis operib; dī: ſic
 etia d̄s bene utit malis operib; homi-
 nū miquoru. Quā bonū ē: mēbra corpo-
 riſ ita eſſe. Quē admodū diſponi non poſ-
 ſunt niſi ab artiſice dō. Petulantia tam
 quā male utit oculis: fallacia quā male utit
 lingua: illuſus teſtis: nonne lingua ſua
 & anima ſua priuſ trucidat: & alterū lē-
 dere ſe p̄ponit conat. Male utit lingua: nec
 idō malū ē lingua. Opus dī ē lingua: ſed
 bonū opus dī male utit illa nequitia.

Sic enī in quā audiri
 intellegit: ſic in
 le utit bonis op
 di: ſic enī d̄s bonū
 ut malis op

Augustu, Tract. in ev. Johannis

xxvii f 8-12 (7 = c. 6)

PL. 35, Sp. 1619-1621

Recto, verso

quo tunc ad patres q[ui] remanserunt
Iste ad duodecim idē illis duodecim
q[ui] remanserunt. Numquid q[uod] uos inq[ui]d uultis
ut non discesset nec iudas. S[ed] quare
manebat. D[omi]n[u]s n[on] iā apparebat nob[is] postea
manifestat[ur] ē. Respondit petrus p[ro]
omnib[us] un[um] p[ro] multis. unitas. uniu[er]
sis. Respondit ergo ei syn[odus] in petr[us]
D[omi]ne ad quem ibim[us]. Verba i[esu] et t[em]p[us]
habes. Videte quē admodu[m] petrus
domine d[omi]ni. recreat. spū scō in
replis nos at[que] da nob[is] alteru[m] te. Adquē
ibim[us]. si at[que] recedim[us]. Adquē ibim[us].

Quomodo utunt[ur] pedib[us] q[ui] currunt adce
lera. Quomodo utunt[ur] manib[us] homicide.
Et illis adhaec itib[us] forinsecus bonis creatu
ris di. q[ui] male utunt[ur] mali. Atro iu
dicia corrumpunt in nocentes oppri
munt. Luce ista mali. male utunt[ur]. Male
uiuendo erit et iā ipsa luce qui uident
admirari. triu suoru[m] sceleru[m] re
lens ut faciat aliqd mali. mal[um] re
sibi uiuere et offendat q[uod] iā in se offendit



Gr. General-Landesarchiv.

Berainssammlung.

No. 469/4